

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év február hó 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A bántalmazás hivatalos eljárásban büntette miatt az I. rendű vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 16.B.5/2013/66. számú ítéletét az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 16.B.5/2013/66. számú, 2015. február 5. napján kihirdetett ítéletével az I. rendű és a II. rendű vádlottat az ellenük az 1978. évi IV. törvény 226.§ (1) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett, bántalmazás hivatalos eljárásban büntette miatt emelt vád alól - bűncselekmény hiányában - felmentette.

Kötelezte a pótmagánvádlót a bírósági eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg a nyomozati költséget az államra terhelte.

Az elsőfokú ítélet ellen a pótmagánvádló - három nap gondolkodási idő igénybe vételét követően - fellebbezést jelentett be a vádlottak terhére bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása végett.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 360.§ (1) bekezdés c./ pontja szerint tanácsülésre tűzte az ügyet.

A pótmagánvádló írásbeli beadványában tárgyalás kitűzését és a vádlottak bűnösségének a megállapítását, illetőleg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Mellékelte a Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara Etikai Bizottságának a pótmagánvádló panasza alapján keletkezett iratait.

A fellebbezés nem volt alapos.

A másodfokú bíróság a pótmagánvádló perorvoslata kapcsán eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett igen széleskörű és alapos bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek eredményeként megalapozott és a másodfokú eljárásban is irányadó történeti tényállást állapított meg.

Az elsőfokú bíróság a vádindítvány befogadását követően a felajánlott bizonyítékokat kimerítette, a bizonyítási indítványoknak - az ítéletben megindokolt kivétellel - helyt adott, igazságügyi orvos

szakértőt rendelt ki, majd a vélemény kiegészítését is elrendelte. A kiterjedt személyi bizonyítás mellett a rendelkezésre álló okiratokat is felhasználta. A nagy terjedelmű bizonyítási anyagot értékelési és mérlegelési körébe vonta, és hibamentes, irathű a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg. A bizonyítékokat együttesen és egyenként is számba vette, összevetésüket az ésszerű gondolkodás szabályai szerint elvégezte, és az ügyfelderítési kötelezettsége mellett kifogástalanul teljesítette az indokolási kötelezettségét is.

Helyesen állapította meg, hogy a vádlottak következetes és egymással is egybevágó tagadó vallomása összhangban állt a további rendőr tanúk vallomásával, az okirati bizonyítékokkal és a szakértői véleménnyel. Az 1-es tanú vallomása több tekintetben sem vágott egybe a pótmagánvádló vallomásával, de azt részben objektív bizonyítékok is megcáfolták, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy nyilatkozatával ellentétben nem is lehetett szemtanúja a férje állítólagos bántalmazásának.

Az orvosszakértő csigolya sérüléssel kapcsolatos megállapításai aggálytalanok, e tekintetben is részletes bizonyítást folytatott le az elsőfokú bíróság. A bizonyítás eredményeként maga a pótmagánvádló is akként módosította a vádindítványt, hogy nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a sértett három csigolyateste összeroppant, ahogy azt a vádindítvány még tartalmazta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletben igen részletesen felsorolta a bizonyítékokat, azok tartalmát és összevetésüket, ahogy a mérlegelést is logikusan levezette. Mindezek alapján a pótmagánvádló fellebbezése felülmérlegelést céloz, amelyre a megalapozott tényállás esetén nincs törvényes mód, márpedig a tényállás megalapozott és alkalmas arra, hogy a másodfokú felülbírálat alapját képezze.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott és ezért irányadó tényállásból okszerűen következtetett arra, hogy a vádlottak nem bántalmazták szándékosan a sértettet, az elszenvedett 8 napon belül gyógyuló sérülései a szabályosan végrehajtott elfogás és előállítás során kivitelezett bilincselés és a pótmagánvádló felkarjainak megragadásával történő talpraállítása során keletkeztek. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a vádlottakat bűncselekmény hiányában felmentette az ellenük emelt vád alól.

Az elsőfokú ítélet járulékos kérdésre vonatkozó döntése is törvényes. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét mindkét vádlott tekintetében a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése kizárja a fellebbezés további lehetőségét.

Budapest, 2016. év február hó 9. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 16.B.5/2013/66. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.95/2015/7. számú végzése folytán az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben jogerős.

Budapest, 2016. év február hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő